



Україна
**МЕЖИРІЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
КОРОСТЕНСЬКОГО РАЙОНУ
ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ
РІШЕННЯ**

11 сесія

VII скликання

від 21 червня 2016 року

№ 40

**Про встановлення місцевих податків та зборів
на території Межиріцької сільської ради на 2017 рік**

З метою забезпечення максимальної мобілізації надходжень коштів до місцевого бюджету Межиріцької сільської ради на 2016 рік, керуючись статтями 140,143 Конституції України, ч.1 ст.59 та п.24 статті 26 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні” № 280/97-ВР від 21.05.1997 року, на підставі статей 12,14, розділами VI, XII та XIII Податкового Кодексу України № 2755 - УІ від 02.12.2010 року зі змінами і доповненнями, внесеними Законом України № 71-УІІ від 29.12.2014 року «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», Закону України «Про засади державної політики у сфері господарської діяльності від 11.09.2003 р. № 1160-ІУ (зі змінами) та враховуючи висновок постійної комісії сільської ради з питань планування, бюджету, комунальної власності та соціально – економічного розвитку, сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Встановити з 01 січня 2017 року на території Межиріцької сільської ради такі види місцевих податків та зборів:
 - 1.1.податок на майно, який складається з:
 - 1.1.1.податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
 - 1.1.2.транспортного податку;
 - 1.1.3. плати за землю.
 - 1.2.єдиний податок.
2. Затвердити Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток №1), Положення про транспортний податок (додаток №2), Положення про плату за землю (додаток №3), Положення про єдиний податок (додаток №4) та Положення про акцизний податок з реалізації суб*сктами господарювання роздрібною торгівлю підакцизних товарів (додаток №5), які є невідомою частиною даного рішення.

3. Встановити на 2017 рік **ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки**:

3.1. **Ставки податку для об'єктів житлової нерухомості**, що перебувають у власності фізичних, встановлюються у розмірі **0,1 відсоток**, на юридичних осіб, встановлюються у розмірі **2 відсотки** розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

3.2. **Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості**, що перебувають у власності фізичних осіб, встановлюються у розмірі **0,01 відсоток** та юридичних осіб, встановлюються у розмірі **1 відсоток** розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

4. Встановити на 2017 рік **ставку транспортного податку** по Межиріцькій сільській раді з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за **кожен** легковий автомобіль, який використовується до 5 років і має об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см.

5. Встановити для підакцизних товарів (в частині реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів), реалізованих в с. Межирічка, с. Барди відповідно до підпункту 213.1.9 п. 213.1 статті 213 Податкового кодексу України, **ставку акцизного податку** у розмірі **5 відсотків від** вартості реалізованих товарів (із ПДВ).

6. **Ставки єдиного податку** встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня 2017 року, а саме:

- для першої групи платників єдиного податку ставка єдиного податку за здійснення роздрібного продажу товарів з торговельних місць на ринках встановлюється у розмірі **10 відсотків** розміру мінімальної заробітної плати, встановленої на початок звітного року.

- Для другої групи платників єдиного податку ставка встановлюється у розмірі **20 відсотків** розміру мінімальної заробітної плати, встановленої на початок звітного року.

7. Зарахування місцевих податків та зборів до сільського бюджету здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України.

8. Відповідальність за правильність обчислення, повноту справляння і своєчасність сплати або перерахування до місцевого бюджету податків та зборів покласти на платників та органи, які уповноважені справляти ці збори відповідно до чинного законодавства.

9. Це рішення набирає чинності з 01.01.2017 року.

10. Рішення Межиріцької сільської ради 39 сесії IV скликання від 12.10.2015 року № 242 « Про встановлення місцевих податків та зборів на території Межиріцької сільської ради на 2016 рік»
визнати такими, що втратили чинність з 01.01.2017 року

11. Контроль за виконанням даного рішення покласти на сільського голову, головного бухгалтера, Коростенську ОДПІ та постійну комісію сільської ради з питань планування, бюджету, комунальної власності та соціально – економічного розвитку.



Сільський голова:

М. О. Богайчук

ПОЛОЖЕННЯ

про плату за землю

Ці положення визначає механізм встановлення, справляння і скасування, а також порядок зарахування до бюджету сум плати за землю на території сільської ради, права, обов'язки і відповідальність платників податку та органів, які відповідають за справляння податку і порядок зарахування коштів податку до міського бюджету.

1. Загальні положення.

1.1. Відповідно до ст.265 Податкового кодексу України плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельну ділянку) являється одним із складових податку на майно, встановлюється відповідно ст.269-289 Податкового кодексу України, згідно Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів щодо податкової реформи" від 28.12.2014р. №71-VIII, Бюджетного кодексу України та зараховується до сільського бюджету, платниками у порядку і на умовах, що визначаються Податковим кодексом України та цим Положенням.

2. Визначення понять

2.1. Плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

2.2. Земельний податок - обов'язковий платіж, що справляється з власників земельних ділянок та земельних часток (паїв), а також постійних землекористувачів.

2.3. Земельна ділянка – частина земної поверхні з установленими межами, певним місцем розташування, цільовим (господарським) призначенням та з визначеними щодо неї правами.

2.4. Землекористувачі – юридичні та фізичні особи (резиденти і нерезиденти), яким відповідно до закону надані у користування земельні ділянки державної та комунальної власності, в тому числі на умовах оренди.

2.5. Власники земельних ділянок – юридичні та фізичні особи (резиденти і нерезиденти), які відповідно до закону набули права власності на землю в Україні, а також територіальні громади та держава щодо земель комунальної та державної власності відповідно.

2.6. Земельне поліпшення – результати будь-яких заходів, що призводять до зміни якісних характеристик земельної ділянки та її вартості. До земельних поліпшень належать матеріальні об'єкти, розташовані у межах земельної ділянки, переміщення яких є неможливим без їх знецінення та зміни призначення, а також результати господарської діяльності або проведення певного виду робіт (зміна рельєфу, поліпшення ґрунтів, розміщення посівів, багаторічних насаджень, інженерної інфраструктури, тощо).

2.7. Землі сільськогосподарського призначення – землі, надані для виробництва сільськогосподарської продукції, здійснення сільськогосподарської науково – дослідної та навчальної діяльності, розміщення відповідної виробничої інфраструктури, у тому числі інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції, для цих цілей.

2.8. Землі сільськогосподарського призначення для цілей цього Положення – землі надані для виробництва сільськогосподарської продукції.

2.9. Землі житлової та громадської забудови – земельні ділянки в межах населених пунктів, які використовуються для розміщення житлової забудови, громадських будівель і споруд, інших об'єктів загального користування.

2.10. Землі залізничного транспорту – до земель залізничного транспорту належать землі смуг відведення залізниць під залізничним полотном та його облаштуванням, станціями з усіма будівлями і спорудами енергетичного, локомотивного, вагонного, колійного, вантажного і пасажирського господарства, сигналізацій та

зв'язку, водопостачання, каналізацій; під захисними та укріплювальними насадженнями, службовими культурно-побутовими будівлями та іншими спорудами, необхідними для забезпечення роботи залізничного транспорту.

2.11. Дані державного земельного кадастру – сукупність відомостей і документів про місце розташування та правовий режим земельних ділянок, їх оцінку, класифікацію земель, кількісну та якісну характеристики, розподіл серед власників землі та землекористувачів, підготовлених відповідно до закону.

2.12. Лісові землі – земельні ділянки, на яких розташовані лісові ділянки.

2.13. Нелісові землі – земельні ділянки, зайняті чагарниками, комунікаціями, сільськогосподарськими угіддями, водами і болотами, малопродуктивними землями тощо.

2.14. Несільськогосподарські угіддя – господарські шляхи і прогони, полезахисні лісові смуги та інші захисні насадження, крім віднесених до земель лісгосподарського призначення, землі під господарськими будівлями і дворами, землі під інфраструктурою оптових ринків сільськогосподарської продукції, землі тимчасової консервації тощо.

2.15. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок – капіталізований рентний дохід із земельної ділянки, визначений відповідно до законодавства центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин.

2.16. Сільськогосподарські угіддя – рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги.

2.17. Ставка земельного податку для цілей цього Положення – визначена рішенням Новоківецької сільської ради – річний розмір плати за одиниці площі оподаткування земельної ділянки.

3. Платники земельного податку

3.1. Платниками податку є:

3.1.1 власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

3.1.2 землекористувачі.

3.2. Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

4. Об'єкти оподаткування земельним податком

4. Об'єктами оподаткування є:

4.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

4.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

5. База оподаткування земельним податком

5. Базою оподаткування є:

5.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;

5.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

5.3. технічна документація з нормативної грошової оцінки земель населених пунктів Межиріцької сільської ради (с. Межирічка, с. Барди), затверджена рішенням 10 сесії УІ скликання від 15.12.2011 року № 66.

Нормативна грошова оцінка земельних ділянок офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передусь бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

6. Оподаткування земельних ділянок, наданих на землях лісгосподарського призначення (незалежно від місцезнаходження), земельним податком

6.1. Податок за лісові землі справляється як складова рентної плати, що визначається податковим законодавством.

6.2. Ставки податку за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, встановлюються відповідно до статті 274 Податкового кодексу.

7. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження)

7.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі - **3 відсотків** від їх нормативно – грошової оцінки, проіндексованої на коефіцієнт, який буде встановлений законодавством України на 2017 рік,

7.2. Ставка податку за земельні ділянки сільськогосподарських угідь, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі –

1 відсоток від їх нормативно – грошової оцінки, проіндексованої на коефіцієнт, який буде встановлений законодавством України на 2017 рік, а для багаторічних насаджень – 0,03 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

7.3. Ставка податку на земельні ділянки, зайняті житловим фондом, індивідуальним гаражним будівництвом, а також на земельні ділянки, надані для потреб сільськогосподарського виробництва, водного господарства, які зайняті виробничими, господарськими та іншими будівлями – 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, проіндексованої на коефіцієнт, який буде встановлений законодавством України на 2017 рік.

7.3. Ставка податку за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) встановлюються віх їх нормативно – грошової оцінки, проіндексованої на коефіцієнт, який встановлений законодавством України на 2017 рік, в таких відсотках:

№ п/п	Код КВЦПЗ		НАЗВА згідно українського класифікатора цільового використання земель	Розміри земельного податку стосовно * нормативної грошової оцінки земель (%)
	Розділ	Підроз- діл		
	03		Землі громадської забудови	
1		03.07	Для будівництва та обслуговування будівель торгівлі	12 %
2		03.15	Для будівництва та обслуговування інших будівель громадської забудови	6 %
	10		Землі водного фонду	
3		10.01	Для експлуатації та догляду за водними об'єктами	3 %
4		10.02	Для облаштування та догляду за прибережними захисними смугами	3 %
5		10.03	Для експлуатації та догляду за смугами відведення	3 %
6		10.07	Для рибогосподарських потреб	3 %
	11		Землі промисловості, транспорту, зв'язку енергетики, оборони та іншого призначення	
7		11.02	Для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості	6 %
	12		Землі транспорту	
8		12.01	Для розміщення та експлуатації будівель і споруд залізничного транспорту	6 %
9		12.04	Для розміщення та експлуатації будівель і споруд автомобільного транспорту та дорожнього господарства	6 %
	13		Землі зв'язку	
10		13.01	Для розміщення та експлуатації об'єктів і споруд телекомунікацій	12 %
11		13.03	Для розміщення та експлуатації інших технічних засобів зв'язку	12 %

8. Ставка земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населеного пункту нормативну грошову оцінку яких не проведено

8.1. Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населеного пункту, встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Житомирській області

9. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

9.1. Від сплати податку звільняються:

9.1.1 інваліди першої і другої групи;

9.1.2 фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

9.1.3. пенсіонери (за віком);

9.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

9.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

9.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб даного положення, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

9.2.1 для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;

- 9.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) - не більш як 0,25 гектара;
- 9.2.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;
- 9.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;
- 9.2.5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.
- 9.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

10. Пільги щодо сплати земельного податку для юридичних осіб

10.1. Від сплати податку звільняються:

10.1.1. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

10.1.2. громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менше як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менше як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, якій надається уповноваженим органом відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

10.1.3. бази олімпійської та параолімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

10.1.4. органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури, комунальні підприємства, заклади, установи та організації, спеціалізовані санаторії України для реабілітації, лікування та оздоровлення хворих, військові формування, утворені відповідно до законів України, Збройні Сили України та Державна прикордонна служба України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

10.1.5. дошкільні, загальноосвітні та позашкільні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

10.1.6. парки та сквери державної та комунальної власності;

10.1.7. музеї, бібліотеки, навчальні та дослідні заклади, лікарні та оздоровчі заклади.

11. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком

11.1. Не сплачується податок за:

11.1.1. сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства;

11.1.2. землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

11.1.3. земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій і сортоділяниць, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

11.1.4. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

11.1.5. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору щодо дозрівання, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

11.1.6. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв.

11.1.7. земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі.

11.1.8. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

12. Особливості оподаткування платою за землю

12.1. Відповідно до пункту 284 п.1 статті 284 Межиріцька сільська рада встановлює пільги щодо земельного податку що сплачується на відповідній території.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, в якому відбулися зазначені зміни.

12.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

12.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

13. Податковий період для плати за землю

13.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

13.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

14. Порядок обчислення плати за землю

14.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

14.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

14.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

14.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

14.5. Нархування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку, визначеному статтею 58 цього Кодексу.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

14.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

14.6.1. у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або однієї з таких осіб-власників, визначеної за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

14.6.2. пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

14.6.3. пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

14.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 281.1 статті 281 цього Кодексу за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

15. Строк сплати плати за землю

15.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

15.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводиться щороку до 1 травня.

15.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

15.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведеними земельними ділянками, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

15.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Фізичними особами у сільській та селищній місцевості земельний податок може сплачуватися через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу.

15.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

15.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

15.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному жиллому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

16. Орендна плата

16.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

16.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

16.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

16.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

16.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

16.5.1. не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки;

16.5.2. не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

16.5.3. може перевищувати граничний розмір орендної плати, встановлений у підпункті 288.5.2, у разі

визначення орендаря на конкурентних засадах.

16.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

16.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог статей 285-287 цього розділу.

17. Індексація нормативної грошової оцінки земель

17.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин здійснює управління у сфері оцінки земель та земельних ділянок.

17.2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної

грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$$K_i = I:100,$$

де I - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін не перевищує 100 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 100.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

17.3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації не пізніше 15 січня поточного року забезпечують інформування центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, і власників землі та землекористувачів про щорічну індексацію нормативної грошової оцінки земель.



Секретар сільської ради:

[Handwritten signature]

М. В. Андрієвич.